

Vint-i-dos

Estar amb vosaltres és agafar aire, és un vas d'aigua fresca, és treure'm les sabates

Foto: Ellen Munro

Aquest any n'hem fet vint-i-dos i això vol dir que en fa deu que ens coneixem i que sou una de les comes que em fan parar. Dels dotze als vint-i-dos t'hi caben molts anar-i-venir, moltes patacades, moltes tombarelles. Són moltes trucades, *ens veiem deu minuts?*, *et passo a recollir*, molts *com ha anat?* Són molts exàmens i apunts, cafès i infusions, tes, moltes veritats a mitges, correus, postals, berenars, haver fet molt l'imbècil, molts balls i moltes cançons. És tenir una mena de mapa de connexions que sembla un mapamundi, saber-nos les manies i les ganes i haver-nos vist de molts colors i més i menys. Haver sortit de molts -moltíssims- armaris, alguns que no hagués imaginat mai que existissin fins que els hem destrossat plegades.

Estar amb vosaltres és agafar aire, és un vas d'aigua fresca, és treure'm les sabates. Si últimament tinc la sensació que m'esgarrapen trossets de Mireia per tots cantons i que necessito vestir ben cenyida, amb vosaltres vaig en xandall. No sé quan hem après a respectar-nos els ritmes, a teixir aquesta xarxa sense la culpa i a cuidar-nos sense aquelles responsabilitats que ofeguen, o si encara ens queda aprendre-ho a fer millor, però per mi és (i sou) la meua sort. Quantes coses he après, aquests deu anys: els amors, els dols, la il·lusió, la ràbia, les arestes, la

comprensió, les paraules, les punxes, la tristesa, els afectes, la fúria, l'humor, la cura, el desig, el silenci còmode, les pors, el temps, les ganes, la memòria, les incerteses, l'enyor, els balls, el dolor, la força, la paciència, les flors, la urgència, els esquemes, l'angoixa, la penombra, la calma i la valentia de suportar-ho tot amb el cos. El compartir processos, ser acompanyada.

Hi ha aquella pregunta que fa: si l'haguessis coneguda ara, la voldries com a amiga? I sempre sempre sempre penso que sí, que si us torno a conèixer quan en tinguem seixanta, sereu les senyores més xules que hauré conegut mai. Que en vinguin molts més. Felços vint-i-dos, companyes.